

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1C/135/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214204011
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8214204011.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava 821 08, IČO: 35 831 154, zast. advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Karadžičova 8, Bratislava 821 08, proti žalovanej O. D., E.. XX.X.XXXX, I. D. XXX, zast. advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, Sovietskych Hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 2.399,99 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý žalovanej nahradiť trovy konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia vo výške 468,10 eur, na účet právneho zástupcu žalovanej v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 30.5.2014 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.399,99 eur s prísl. a náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.3.2013 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa pohľadávku voči žalovanému vo výške 2.885,04 eur s prísl. na žalobcu. Právny predchodca žalobcu na základe žiadosti žalovaného zriadil bežný účet v jeho prospech a poskytol mu úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. V dôsledku neplnenia

platobných povinností žalovaným a prekročením limitu povoleného prečerpania peňažných prostriedkov nad rámec povolenej sumy došlo k vzniku nepovoleného prečerpania na účte žalovaného v trvaní viac ako 5 dní, čím nastal prípad porušenia ust. čl. 14, bod 14. 1. Obchodných podmienok. V zmysle čl. 14 bod 14. 1., čl. 8.4. písm. a), 14.2 Obchodných podmienok bola vyhlásená mimoriadna splatnosť pohľadávky dňom 30.9.2013 vznikutej z titulu nesplateného úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania na účte žalovanej pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX v celkovej sume 2.885,04 eur, ktorá pozostáva z istiny 2.399,99 eur - výška prečerpania, úrokov 330,02 eur, poplatkov 155,03 eur a vyzval ju na zaplatenie dlhu do 8.10.2013. žalovaná bola opätovne vyzvaná na zaplatenie dlhu do 30.1.2014. Dlh žalovaná neuhradila a od 9.10.2013 je v omeškaní so zaplatením sumy 2.399,99 eur s prísl.

Žalovaná sa k žalobe a k jej prílohám písomne vyjadrila dňa 30.12.2014. Uviedla, že sa jedná o spotrebiteľskú vec s poukazom na ust. § 52 a nasl. OZ, ust. zák. č. 258/2001 Z.z. (§ 1 ods. 3, § 3 ods. 6). Predmetná zmluva neobsahuje žiadnu z náležitostí vyžadovaných zákonom, preto je neplatná. Preto sú účastníci povinní navzájom vrátiť si poskytnuté plnenia v zmysle § 457 OZ, ktoré sa premlčuje v 2 - ročnej premlčacej dobe (§ 107 ods. 1 OZ). Je potrebné, aby žalobca predložil zmluvu o poskytnutí balíka služieb a presne špecifikoval žalovanú sumu. Taktiež poukázal na § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pričom

neboli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky, teda jedná sa o neplatné postúpenie pohľadávky. Namietla preto nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a navrhla žalobu zamietnuť.

Pojednávania dňa 30.3.2015 sa zúčastnila žalovaná a jej právny zástupca. Nedostavil sa žalobca a jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali. Preto súd vec v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti, prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením v spise pripojených listinných dôkazov (tak ako boli oboznamované na pojednávaní - návrhom, špecifikáciou odovzdávanej pohľadávky, zmluvami o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, zmluvou o bežnom účte, oznámením SLSP o postúpení pohľadávky. oznámením žalobcu o mimoriadnej splatnosti pohľadávky, predžalobnou výzvou, všeobecnými obchodnými podmienkami SLSP - č. I. 84 písm. a/, čl.9 VOP a to 9.1, čl.2, čl.9.5, čl.9.6, č.l. 10 a to 10.1, bod 11.1, bod 11.3, bod 11.3,4, čl.12 VOP bod 12.1, 12.2.1, čl.14 VOP bod 14.1, podaním žalovanej zo dňa 31.12.2014, podaním žalobcu zo dňa 17.2.2015 s prílohami, a to podanie SLSP zo dňa 16.5.2008, výzvou SLSP adresovanej žalovanej, výpismi z účtu banky, VOP čl.2.1, bod 3, podaním žalobcu zo dňa 27.3.2015) a zistil tento skutkový stav:

Podaním zo dňa 17.2.2015 žalobca uviedol, že žalovaná suma predstavuje neuhradenú časť úveru z dôvodu prečerpania finančných prostriedkov na účte žalovanej zriadeného u jeho predchodcu. Žalovanej bolo umožnené čerpanie finančných prostriedkov do výšky 2.257,19 eur ako produkt banky k bežnému účtu po splnení odkladacích podmienok uvedených v bode 10.1. po zhodnotení bonity dlžníka. Vo výpise označené ako Povolené prečerpanie. Povolené prečerpanie na účte bolo žalovanej poskytnuté do 26.9.2037, čo preukazuje písomným oznámením predchodcu zo dňa 16.5.2008, ktorým žalovanej oznámil zastavenie povoleného prečerpania. Dňa 9.2.2009 došlo k opätovnému obnoveniu povoleného prečerpania na účte po úhrade (riadok 5708). Suma 2.399,99 eur predstavuje debetný stav na účte žalovanej, t.j. výšku

čerpanej a nesplatennej sumy. Za týmto účelom súdu predkladajú výpis z účtu. Keďže žalovaná prekročila limit povoleného prečerpania na účte, predchodca dňa 22.7.2011 zastavil povolené prečerpanie na účte podľa čl. 9 Obch.P. Preto nastala konečná splatnosť pohľadávky rovnajúcej sa sume 2.257,19 eur a debetný zostatok predstavuje sumu 2.399,99 eur. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky ku dňu 30.9.2013 podľa čl. 14 Obch. zák. a vyzval žalovanú na plnenie do 8.10.2013. Žalovaná dlh neuhradila. Suma 2.399,99 eur pozostáva zo sumy 2.257,19 eur - povolené prečerpania a sumy 142,80 eur - čerpanie na d rámec povolenej sumy. Úroky z omeškania si uplatňuje od 9.10.2013 do zaplatenia v zákonnej výške. Dlžná suma predstavuje podľa predloženého výpisu z účtu rozdiel medzi debetnými a kreditnými položkami. Výpis z účtu a špecifikácia postúpenej pohľadávky predstavujú nesporný dôkaz o pravosti a výške pohľadávky, pričom je pôvodne pohľadávkou banky, vypočítaná bankovým systémom, ktorý odsúhlasila NBS, čím je zabezpečená dôveryhodnosť a nezmeniteľnosť informácii.

Právny zástupca žalovanej uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasia, navrhujú ju zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Doposiaľ zo strany žalobcu nebola predložená žiadna zmluva, na základe ktorej bol k bežnému účtu dohodnutý balík služieb, povolené prečerpanie na účte žalovanej. Žiadali, aby žalobca súdu predložil zmluvu o poskytnutí balíka služieb, resp. povolenie prečerpania. Má za to, že žalobca mal nedostatok času, túto požiadavku nespĺnil. Preto ani nevie posúdiť, či predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktoré v tom čase vyžadoval zákon o spotrebiteľských úveroch. Zo skúseností z iných konaní vie, že tieto dodatky k zmluvám často krát neobsahujú všetky povinné náležitosti a preto aj v tomto prípade existuje šanca, že predmetná zmluva bude neplatná a preto by mal žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Avšak vzhľadom na to, že dňa 22.7.2011 došlo ku konečnej splatnosti pohľadávky a po tomto dátume už z účtu neboli vyčerpané žiadne finančné prostriedky, bol by nárok žalobcu premlčaný v dvojročnej premlčacej lehote. Zo strany žalobcu bol zaslaný výpis z účtu, avšak tento dokument nespĺňa požiadavku na špecifikáciu uplatnenej pohľadávky. Uviedol, že nie je možné ani posúdiť premlčanie splátok. Taktiež poukázal na skutočnosť, že žalobca tvrdí, že úver zosplatnil dvakrát, raz v roku 2011 - konečná splatnosť úveru a potom v roku 2013. Sú názoru, že žalobca

neuniesol dôkazné bremeno v smere, že podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvárania zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ročnej úrokovej sadzbe, príslušných poplatkoch a postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Žalobca si vo svojich vyjadrenia odporuje a sú chaotické.

Podmienky vzniku nároku na povolené prečerpanie peňažných prostriedkov (odkladacie podmienky bod 10.1.), či podmienky mimoriadnej splatnosti úveru, jeho splácania, úročenia, či prípadne následky porušenia povinností dlžníka vyplývajú z predložených Obchodných podmienok SLSP, a.s. (čl. 15-18).

Zo špecifikácie odovzdanej pohľadávky na meno žalovanej vyplýva, že sa jedná o pohľadávku z nepovoleného prečerpania na účte, vo výške 2.885,04 eur (istina 2.399,99 eur, úroky 330,02 eur, riadny úrok 11,98 eur, UOZ 45,33 eur, UONZ 272,71 eur, poplatky 155,03 eur, príslušenstvo spolu 485,05 eur).

Zo Zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. (banka, ďalej aj SLSP, a.s.) a žalovanou (majiteľ účtu) dňa 26.8.2004 vyplýva, že žalovanej bol zriadený bežný účet. Majiteľ účtu - žalovaná

vyhlásila, že sa oboznámil s VOP a že ich bude dodržiavať. Všetky právne vzťahy vyslovene neupravené zmluvou sa budú riadiť Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi.

Zo zmluvy o vydaní a používaní bankovej platobnej karty uzavretej medzi SLSP, a.s. a žalovanou - majiteľ účtu zo dňa 26.8.2004 vyplýva, že karta je vydaná k číslu účtu XXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX - držiteľ karty O. D. s uvedeným denným limitom spolu 60.000,- Sk (hotovostne aj bezhotovostne). V záverečných ust. sa udáva, že sa majiteľ účtu oboznámil s Obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie elektronických kariet a VOP banky. Zmluva obsahuje dohodu podľa § 262 Obch. zák.. Zmluva podpísaná oboma stranami.

Zo zmluvy o vydaní a používaní bankovej platobnej karty uzavretej medzi SLSP, a.s. a žalovanou - majiteľ účtu zo dňa 3.9.2004 vyplýva, že karta je vydaná k číslu účtu XXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX - držiteľ karty - žalovaná s uvedeným denným limitom spolu 60.000,- Sk (hotovostne aj bezhotovostne). V záverečných ust. sa udáva, že sa majiteľ účtu oboznámil s Obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie elektronických kariet a VOP banky. Zmluva obsahuje dohodu podľa § 262 Obch. zák.. Zmluva podpísaná oboma stranami.

Zo zmluvy o vydaní a používaní bankovej platobnej karty uzavretej medzi SLSP, a.s. a žalovanou - majiteľ účtu zo dňa 26.8.2004 vyplýva, že karta je vydaná k číslu účtu XXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX - držiteľ karty - žalovaná s uvedeným denným limitom spolu 60.000,- Sk (hotovostne aj bezhotovostne). V záverečných ust. sa udáva, že sa majiteľ účtu oboznámil s Obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie elektronických kariet a VOP banky. Zmluva obsahuje dohodu podľa § 262 Obch. zák.. Zmluva podpísaná oboma stranami.

Oznámením zo dňa 16.5.2008 SLSP, a.s. oznámila žalovanej zastavenie povoleného prečerpania na bežnom účte od 16.5.2008, ktoré bolo poskytnuté dňa 21.12.2004 vo výške 68.000,- Sk s konečnou splatnosťou do 26.9.2037. Po splnení podmienok, bude opätovné povolené prečerpanie na účte.

Podľa výpisu z účtu na meno žalovanej vyplýva, že dňa 22.7.2011 došlo k preúčtovaniu debetného zostatku vo výške 2.399,99 eur (stav ku dňu 31.7.2011). Po tomto dátume neboli žalovanou na účte vykonávané žiadne transakcie. Z výpisu vyplýva čerpanie finančných prostriedkov žalovanou.

Listinou označenou ako výzva, SLSP, a.s. oznámila žalovanej, že je v omeškaní so zaplatením dlhu ku dňu 31.8.2010 vo výške 2.369,92 eur. Vyzvali ju o zaplatenie dlžnej sumy v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Doklad o doručovaní či doručení výzvy žalovanej súdu predložený nebol.

Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 5.4.2013 vyplýva, že Slovenská Sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanej, ktorá tvorí predmet tohto konania vo výške 2.885,04 eur s prísl. na žalobcu ako postupníka zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.3.2013. Uvedené oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 7.5.2013.

Oznámením zo dňa 1.10.2013 žalobca oznámil žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky ku dňu 30.9.2013. Dlh je vo výške 2.885,04 eur. Zároveň ju vyzval na plnenie v lehote do 8.10.2013. Uvedené oznámenie bolo doručené žalovanej dňa 4.10.2013.

Žalobca vyzval žalovanú na plnenie dlhu aj výzvou zo dňa 23.1.2014 v lehote do 30.1.2014. Výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 24.1.2014.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (Typová zmluva) typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 708 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

V zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka je banka povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Ak nevyplýva

z príkazu čas, kedy sa má platba vykonať, je banka povinná platbu vykonať v deň, ktorý nasleduje po doručení príkazu.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 714 ods. 1 Obchodného zákonníka zo zostatku účtu platí banka úrok. Úroky sú splatné, ak nie je v zmluve určené niečo iné, koncom každého kalendárneho štvrťroka a pripisujú sa v prospech bežného účtu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Podľa § 3 ods. 1, 2, 5 zákona č. 258/2001 Z.z. účinného v čase vzniku právneho vzťahu (rok 2004 - vo vzťahu k zmluvám o bežnom účte, vydaní a používaní platobnej karty, aj žalobcom tvrdeného povolenia prečerpania finančných prostriedkov na účte dňa 21.12.2004) veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa §4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa § 3 ods. 6 cit. zák. pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 2 cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 4 ods. 1, 2 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ods. 3 cit. ust. : zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa ods. 4, 5 cit. ust. pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ods. 6 cit. ust. veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu. 7)

Podľa § 1 ods. 2 písm. d) cit. zák. zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20.000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

Podľa § 1 ods. 3 cit. zák. zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase vzniku právneho vzťahu (rok 2004 - vo vzťahu k zmluvám o bežnom účte, vydaní a používaní platobnej karty, aj žalobcom tvrdeného povolenia prečerpania finančných prostriedkov na účte dňa 21.12.2004, ďalej aj OZ) ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 524 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa ust. § 52 OZ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislemu uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči

banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa 107 ods. 1 -2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 5b zákona NR SR č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. mája 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Keďže zákonodarca uplatňovanie príslušného

ustanovenia neobmedzil na vzťahy vzniknuté až po tomto dátume, je ním súd viazaný ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a aj bez námietky musí teda prihliadať na premlčanie.

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy (s poukazom na § 710 Obch. zák., keďže žalobca tvrdí, že bolo povolené prečerpanie finančných prostriedkov na bežnom účte) je potrebné posudzovať tento vzťah aj z pohľadu kritérií obsiahnutých v § 52 a nasl. OZ v spojení so zákonom na ochranu spotrebiteľa. Navyiac judikatúra súdov už preklenula aj skutočnosť, že v čase tvrdeného uzatvárania zmluvy bol v § 52 ods. 1 OZ užší výpočet zmluvných typov spadajúcich pod úpravu zmluvy spotrebiteľských. Spotrebiteľ v týchto zmluvách nemôžu byť znevýhodnený oproti zmluvám uzavretým po novele uvedeného ustanovenia s rozšírením zákonného pojmu zmlúv spotrebiteľských (už aj s poukazom na smernicu 93/13/EHS). Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka na vznik takýchto Zmlúv, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere, či zmluva o bežnom účte považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zákon o ochrane spotrebiteľa, zák. č. 258/2001 Z.z.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 23a zák. č. 634/1992 Zb. (teraz § 3 ods. 3 a § 5b zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať takéto záväzkovo právne vzťahy medzi účastníkmi za občianskoprávne vzťahy, nie vzťahy obchodnoprávne.

Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku, resp. zák. o ochrane spotrebiteľa pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky

zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ, aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva

bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Avšak v prvom rade bolo nutné preukázať existenciu zmluvného vzťahu medzi žalovanou a žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom, tak ako to tvrdil žalobca. Žalobca listinnými dôkazmi jednoznačne preukázal, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol záväzkovo právny vzťah zo zmluvy o bežnom a zo zmluvy o vydaní a používaní bankovej platobnej karty (zo dňa 26.8.2004).

Keďže žalobca vo svojich podaniach (žalobe a vyjadreniach) odvodzoval svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy titulom prekročenia limitu povoleného prečerpania peňažných prostriedkov nad rámec povolenej sumy, teda v zmysle ust. § 710 Obch. zák. od zmluvy o úvere (spotrebiteľskou vzhľadom na povahu účastníkov), ktorá ale súdu aj napriek opakovaným podaniam žalobcu nebola predložená, je nutné konštatovať, že žalobca nepreukázal existenciu zmluvného vzťahu medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou, tak ako tvrdil. Na uvedenom konštatovaní súdu nič nezmení ani skutočnosť, že súdu boli predložené listinné dôkazy o čerpaní finančných prostriedkov, či pozastavení povoleného prečerpania na bežnom účte žalovanej či jeho opätovné obnovenie, dokonca ani odkaz na Obchodné podmienky predchodcu žalobcu (SLSP, a.s.) v ich časti týkajúcom sa splnenia podmienok klienta na povolenie prečerpania finančných prostriedkov na účte bankou. Ani z obsahu zmlúv predložených žalobcom nevyplyva dohoda medzi predchodcom žalobcu a žalovanou týkajúcej sa povolenia prečerpania peňažných prostriedkov na účte žalovanej, tobôž nie ich výška, či splatnosť. Keďže zákon o spotrebiteľských úveroch v jeho ust. § 4 ods. 1 jasne stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, nemožno bez preukázania existencie zmluvy o úvere, resp. o povolení prečerpania finančných prostriedkov na účte žalovanej, na základe žalobcom predložených listinných dôkazov a jeho vyjadrení, dospieť jednoznačne k záveru, že zmluva bola skutočne uzavretá písomne, že obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti a teda že je platná (v súlade s § 39 OZ v spojení s § 40 ods. 3 a 4 OZ a § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. a pod.). Súdu nebol predložený dôkaz, ktorým by žalobca preukázal existenciu platne dojednaného právneho úkonu - zmluvy týkajúceho sa ním vymedzeného skutkového stavu.

Vyššie citované listinné dôkazy predložené žalobcom nemôžu bez predloženia písomne uzavretej zmluvy o úvere založiť domnienku, že bola skutočne uzavretá písomne a že obsahovala náležitosti ustanovené vyššie citovanými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z., či Obchodného a Občianskeho zákonníka, teda nemôžu samé o sebe nahradiť písomnú úverovú zmluvu.

A preto je súd názoru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno k preukázaniu existencie zmluvného vzťahu so žalovanou, teda dôkazy, ktoré by bez pochyb oprávňovali súd k vysloveniu záveru o existencii a výške záväzku žalovanej a to buď vyplývajúceho zo zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania (resp. ich predchodcami) resp. vyplývajúceho napr. z bezdôvodného obohatenia. V tomto je nutné

poukázať na skutočnosť, že žalobca bol poučený o dôkaznej povinnosti podľa § 120 O.s.p. a opakovane sa vyjadroval k existencii zmluvného vzťahu so žalovanou (vid' podanie zo dňa 17.2.2015 s prílohami).

Keďže súd nemá za preukázanú existenciu zmluvného vzťahu, na základe ktorého by žalovaná bola povinná plniť svoj dlh, či výšku bezdôvodného obohatenia (ak vzniklo), súd nemohol žalobcovi priznať uplatnený nárok a žalobu v celom rozsahu zamietol.

Z uvedených dôvodov súd neprihliadal na tvrdenia žalobcu v žalobe ani v jeho vyjadreniach ani na ďalšie vyjadrenia žalovanej. Možno však súhlasiť so žalovanou, že bez predloženia dôkazu o existencii zmluvného či iného vzťahu medzi ňou a žalobcom, resp. jeho právny predchodcom, nemožno posúdiť, či bol založený na platne uzavretej zmluve, či na základe inej skutočnosti, resp. posúdiť otázku premlčania nároku. Na okraj súd dodáva, že možno mať aj pochybnosti o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu a platnosti a účinnosti postúpenia pohľadávok voči žalovanej a to s poukazom na ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a tam uvedených podmienok postúpenia pohľadávok zo subjektu, ktorý je bankou na subjekt nebankový. Je pravdou, že veriteľ - postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. písomne vyzvala žalovanú na plnenie z dôvodu omeškania so splácaním dlhu dňa 31.8.2010, avšak súdu nebol predložený dôkaz o doručovaní či doručení výzvy žalovanej. Uvedené však súd bez preukázania existencie zmluvného vzťahu medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom a žalovanou neskúmal, keďže nie je jasné, aký dlh žalovanej mohol byť predmetom postúpenia na žalobcu. Súd v tomto poukazuje na právoplatné rozhodnutia súdov a to rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 10C/369/2013, či rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1C/105/2013.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalovanej priznal plnú náhradu trov konania a na ich náhradu zaviazal žalobcu. Žalobca ako neúspešný v spore nemá právo na ich náhradu.

Súd pri výpočte trov žalovanej vychádzal z jej písomného podania zo dňa

30.3.2015, v ktorom si žalovaná vyčíslil trovy konania prostredníctvom svojho právneho zástupcu na celkovú sumu 469,02 eur.

Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby bola stanovená podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhl. č. 655/2004 Z.z.“) z hodnoty sporu 2.399,99 eur, čo predstavuje za jeden úkon právnej služby odmenu 101,24 eur.

Trovy právneho zastúpenia teda pozostávajú u žalovanej z troch úkonov právnej služby : 1./ príprava a prevzatie zastúpenia, 2./ písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 30.12.2014, 3./ účasť na pojednávaní dňa 30.3.2015, spolu celkom 303,72 eur.

V zmysle ustanovenia § 16 odsek 3 vyhlášky, súd priznal žalovanému i paušálnu náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za tri úkony právnej služby - 2 x 8,04eur /rok 2014/, 1 x 8,39eur /rok 2015/ t.j. spolu 24,47 eur.

Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú v zmysle ustanovenia § 15 odsek 1 vyhlášky z náhrady cestovného: 1/ na trase Svidník - Bardejov a späť /pojednanie dňa 30.3.2015/ t.j. 74 km osobným automobilom značky Škoda Yeti, EČ / PO 020 DO/ pri priemernej spotrebe 6,3 l/100 km, pri cene pohonných hmôt 1,374 €/l, vo výške 6,41 eur a 2/ paušálnej náhrade (v zmysle ustanovenia § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky číslo 632/2008 Z.z.) 0,183 €/1 km na trase Svidník - Bardejov a späť t.j. 1 pojednanie x 0,183 x 74 km osobným automobilom značky Škoda Yeti, EČ / PO 020 DO/ vo výške 13,54 eur. Celkovo za náhradu cestovného suma 19,95 eur /6,41 € + 13,54 €/.

Ďalej trovy právneho zastúpenia žalobcu pozostávajú - z náhrady za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu v zmysle ustanovenia § 17 odsek 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. - za 3 polhodiny za cestu v roku 2015 na trase Svidník - Bardejov a späť (výpočtovým základom je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, t.j. za 1.polrok roku 2014 vo výške 305,04eur; (1/60 - 13,98 €). Celkovo za stratu času súd priznal žalobcovi sumu 41,94 eur.

Spolu na trovách právneho zastúpenia je preto žalobca povinný zaplatiť žalovanej sumu 468,10 eur / 390,08 eur + 78,02 eur DPH/ a to na účet jej právneho zástupcu JUDr. Šafranka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(§ 205 ods.2 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.